

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicodemi Frischlini Alemanni Dido

Frischlin, Nicodemus

Tvbingae, 1581

VD16 F 2926

Actvs Qvintvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12502

Et mutabile semper foemina.
Vigilare viros nunc prospicio, &
Transtris considerare: Vela citos
Solueret. Deus, ethere demissus
Ex alto, festinare fugam
Tortosq; incidere funes, iubet.
Adsis o placidus Regine
Deus, & caelo iam dextra feras
Sidera, ne tristi abitu maesta
Nimis indoleat. Sed progreditur
Huc, terq; quaterq; manu pectus
Percussa decorum, & flauentes
Abscissa comas, & lacera genas.

ACTVS QVINTVS.

DIDO.

ERgo ibit hic? quid? ibit hic? pro Iupiter.
Meisne regnis aduena hic illuserit?
Non a ma iam expedient? & e toto oppido
Sequentur? & rapiant rates naualibus?
Ite, agite, ferte citi faces, impellite
Remos, date Notis Vela. Quid loquor? Vbi sum?
Qua mentem agitat insania? infelix nurus
Nunc fata te Dido impia feriunt male.
Tum decuit, vbi sceptrum dabas. En dextera,
Fidesq; quem secum penates patrios
Portare dicunt: quem subiisse humeris patrem
Aetate confectum. Non corpus abreptum datur
Diellere, & vasti maris aquis immergeres

§

NON

Non nauitas, non ipsum Iulum filium
Absumere gladio, torisq; patrijs
Apponere epulandum. Sed anceps fuerat hæc
Fortuna pugnae huius, fuisset quippeni.
Moritura quem metuo? faces in hostium
Castra intulisset, facibus implesem foros,
Natum patremq; cum genere nequissimo
Exstinxem, & ipsamet dedissem me super.
Sol qui vniuersa lumine illustras poli
Terræq; opera: tuq; omnium horum conscia
Iuno malorum: tuq; Hecate plulata per vagas
Vrbes: & vltices Eumenides Deæ:
Hæc accipite: numenq; meritum aduertite
Nostris malis: audite, quas fundo preces:
Si fata Iouis hoc exigunt, si tangere
Portus necesse est hoc caput, si terminus
Hic hæret, adnare Latio Phrygum ducem.
At bellica vi pressus audacis popli,
Extorris agro patrio, flagitet opem
Aliunde: quarat auxilia: videat Phrygum
Indigna funera: neq; quum sub tetricas
Leges inique pacis olim se hostibus
Tradiderit, ipse sua fruatur regia,
Sed ante maturum diem cadat impius,
Mediaq; arena iaceat inhumati viri
Cadauer. hoc precor, hanc supremam contra eum
Effundo vocem, cum cruento sanguine.
Tum vos coloni Punici, stirpem & genus
Omne hinc futurum, odijs premite capitalibus:

Cineriq;

Cineriq; nostro munera isthac mittite:
Populis nec ullus amor, nec ulla foedera
sunt. Exorere aliquis ultor ex his ossibus
Qui Dardani genus face & ferro praenas
Quocumq; vires huc dabunt se tempore:
Hoc litus illi littori contrarium,
Fluctusq; fluctibus imprecor contrarios.
Ipsi nepotes dimicent secum inuicem.
Tucara nutrix huc sororem protinus
sisse mihi: dic properet aquis se spargere:
Pecudesq; secum ducat, & piacula
Monstrata: sic veniat. Pia tu tempora
Vitta tege: ego sacra Stygio Ioui paro:
Summumq; curis instituo finem addere,
Rogumq; Dardani capitis igni dare.
Abit haec. Ego adsum nunc remotis arbitris.
Quid restat, hunc nisi ut rogam, quem condidi,
Moritura conscendam, meosq; finiam
Letho dolores? sic agam: dum non vetor:
Dicamq; verba his vestibus nouissima.
Dulces Phrygum exuuie ducis, dulces tori:
Dum fata, dum clemens sinebat hoc DEVS,
Hanc accipite animam: his precor me exoluite
Augustijs, Sat vixi, & omnem at atula
Cursum peregi: magna imago nunc mei
Sub terram abibit, sed tamen mea moenia
Vidi prius: & urbem meam, quam condidi:
Quin & virum vlti, fratre ab inimicissimo
Penas recepi. Felix mulier, heu quater

C ij

Felix

Felix: carinae si Phrygum isthac littora
Nunquam attigissent. quid moror? nonne moriar?
Sed inultane moriar, sine omni vindice?
Age moriar. sic sic sub umbras ibimus.
Crudelis hunc oculis ab alto Dardanus
Ignem hauriat, nostraeque mortis omnia
Secum ferant Laomedo, et Iulus perfidus.

ANNA, CHORVS.

Quis clamor hic it ad alta tecti culmina?
Quis hic ululatus foemineus atque gemitus?
Magnis resonat aether supra plango:ibus,
Non aliter, ac si prisca Tyros, aut Vrbs noua
Carthago ruat. Hei, hei mihi misera: quid hoc?
Quam video? quis hic ensis cruore luridus?
O soror Elisa, quid mali hoc? quis vim dedit?
Hoc illud o germana fuit: hoc mihi rogos
Isthic parabat: hoc foci, hoc ignes sacri.
Ah quid querat primum? quid inceptem queris?
Comitem sororem spernis emoriens tuam,
Eadem vocasses me ad necis fata vltima.
Idem dolor, eadem hora vtramque tolleret.
Ah me ter et quater miserrimam omnium,
Quae manibus his struxi rogam, quae patrios
Deos vocavi voce: sic Deis volentibus
Crudelis ut te posita abessem isthac domo?
Te, meque, soror extincti, et urbem Punicam,
Patresque Sidonios. Date ut aquis abluam
Vulnera: date, inquam, aquas: et extremus super

si forte quispiam errat halitus, legam.
CHO. Desiste germanam fouere amplexibus
Atrosq; vestibus cruores tergere
Mibi vltimum curæ erit in hac herouide
Pietatis officium. Locum da. Nam quia
Nec morte promerita peruit, nec suo
Fato: sed ante diem misera iam concidit.
Nec dum comam illi vertice in flauo pia
Proserpina abstulit, caputq; tetrico
Damnauit Orco: ego dexteracrinem mea
Secabo Reginae. Igitur hunc Diti sacrum
Crinem fero, & animam relaxo hoc corpore.

FINIS TRAGOEDIÆ:

1 5 8 10

A. col. vlt. l. Corpori. B. co. 5. vers. 16. l. admorugl.